0132-4462
№7 2008
ЛИПЕНЬ

перець

Олександр КОСТЕНКО

Валерій МОГИЛЬНИЙ

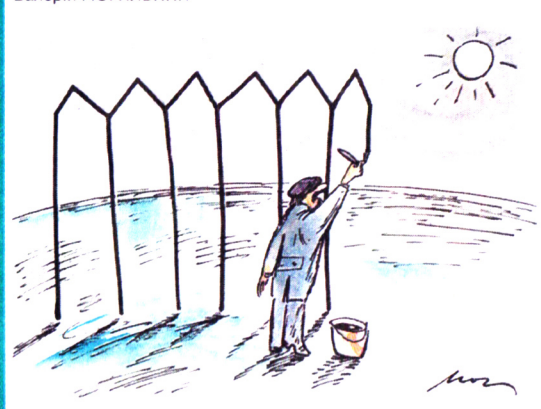

Василь ФЛЬОРКО

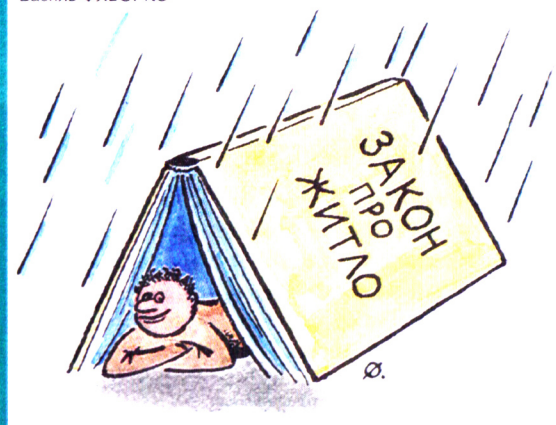

Вадим СИМИНОГА

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Розумієте, професоре, багато знати не страшно. Небезпечно знати зайве!

ІНФОРМАЦІЯ

КЛУБ — МАРЕВО

У селі Сергії Путильського району Чернівецької області «збудовано» клуб, якого ніхто не бачив. На це витрачено 620 тисяч гривень. Саме стільки було виділено державою на будівництво «культурного вогнища». Та як встановила прокуратура, службові особи сільської Ради й управління капітального будівництва облдержадміністрації у грудні минулого року підробили акти виконання робіт. За до-

Усмішки з конверта

АБО, АБО...

— А чого це генерал мовчить?

— Думає. У нас у війську так: якщо генерал мовчить — значить, або думає, або портрет...

Почув і записав Василь ОСАВУЛЕНКО.

смт Бучмани Олевського району на Житомирщині.

НА ВЕСІЛЛІ

Чоловік повертається додому після третіх півнів.

— І де ти був?— питає дружина.

— На весіллі... Петро із сусіднього відділу запросив. Якось так несподівано, що я тобі й зателефонувати не встиг. Ми так напилися, ти собі не уявляєш!

— Ще й як уявляю! Навіть, бачу. Знімай фату та йди вже спати.

ПІЗНО

«Нові українці» вирішили приколотися і з'їздити на острів людожерів. Одного з них спіткала гірка доля.

— Невже не можна було порятувати Вована?— питають знайомі, коли група повернулася додому.

— На жаль, ні. Коли ми прибігли до казана, Вована уже було викреслено з меню...

Почув і записав Володимир П'ЯТНИЦЯ.

м. Харків.

РІЗНИЦЯ

— Водій на БМВ обережно переїжджає «лежачого поліцейського.

— А чому їх називають «лежачими поліцейськими», а не «лежачими даішниками»?— питає дружина.

— Грошей не беруть...

НАЙКРАЩЕ

В магазині жінка вибирає для підлоги палас.

— Порекомендуйте мені щось таке дуже якісне і практичне для дитячої кімнати,— просить вона продавця-консультанта.— Щоб не бруднилося, і не стиралося...

— А скільки у вас дітей?

— П'ятеро!

— Тоді краще асфальт...

Почув і записав Геннадій СВІТЛИЦЬКИЙ.

смт Баштанка на Миколаївщині.

Олег ГУЦОЛ

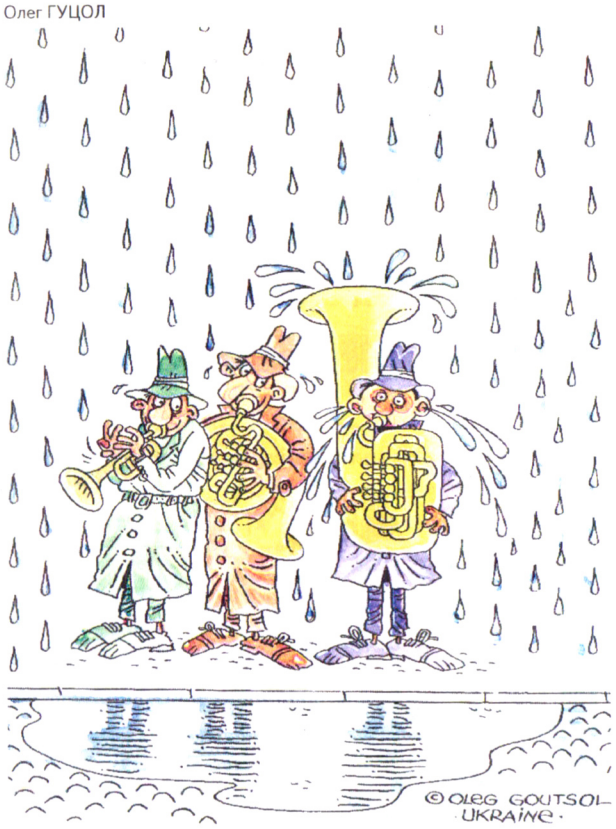

кМІТЛИві думки

Щоб не попасти в немилість новій мітлі,
стань своїм: прикинься віником.

●

Кожен деркач — колись був мітлою.

●

Нова мітла мете завдяки старим зв'язкам.

●

Якою б не була
мітла новою,
А все ж,
лишається —
мітлою.

Віктор ІГНАТЕНКО.

м. Прилуки Чернігівської області.

Андрій САЄНКО

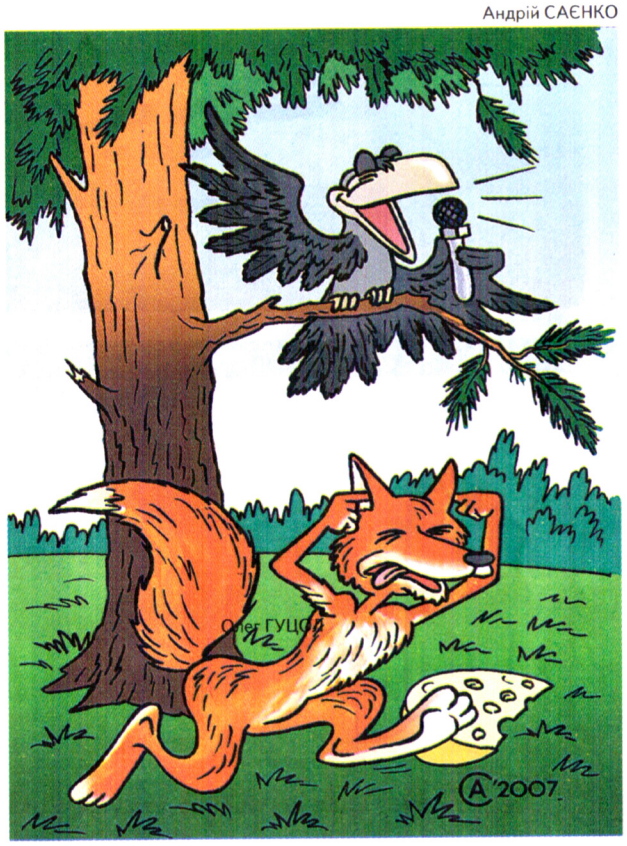

кументами виходило, що будівництво клубу завершено і прийнято в експлуатацію. Куди ж насправді було витрачено гроші, встановлюватимуть слідчі.

РЕКЛАМА РОБИТЬ СВОЄ

За статистичними даними кількість осіб, що перебувають у алкогольній залежності від пива, у нас за останні десять років зросла в 10—12 разів. Серед них — значна кількість молоді. А взагалі міцних напоїв на одного українця вже припадає по 12 літрів на рік.

НАХІМІЧИЛИ

м. Кіровоград. (Кор. ІАП). На території області накопичено понад 1198,500 тонн непридатних і заборонених до використання пестицидів та інших агрохімікатів. Умови їх зберігання незадовільні. Технічний стан хімскладів і відсутність належної охорони, викликають у кіровоградців справедливе занепокоєння, оскільки становлять пряму загрозу їхньому здоров'ю і природі. Чи слід чекати владі, коли «грім прогримить»?

У КОЖНОГО СВОЇ ГЕРОЇ

Серед 50 кандидатур у російському Інтернетопитуванні в рамках телепроекту «Ім'я Росія. Історичний вибір—2008» лідирує Йосип Сталін, на третьому місці Володимир Ленін, на четвертому цар Микола II.

Олексій КОХАН

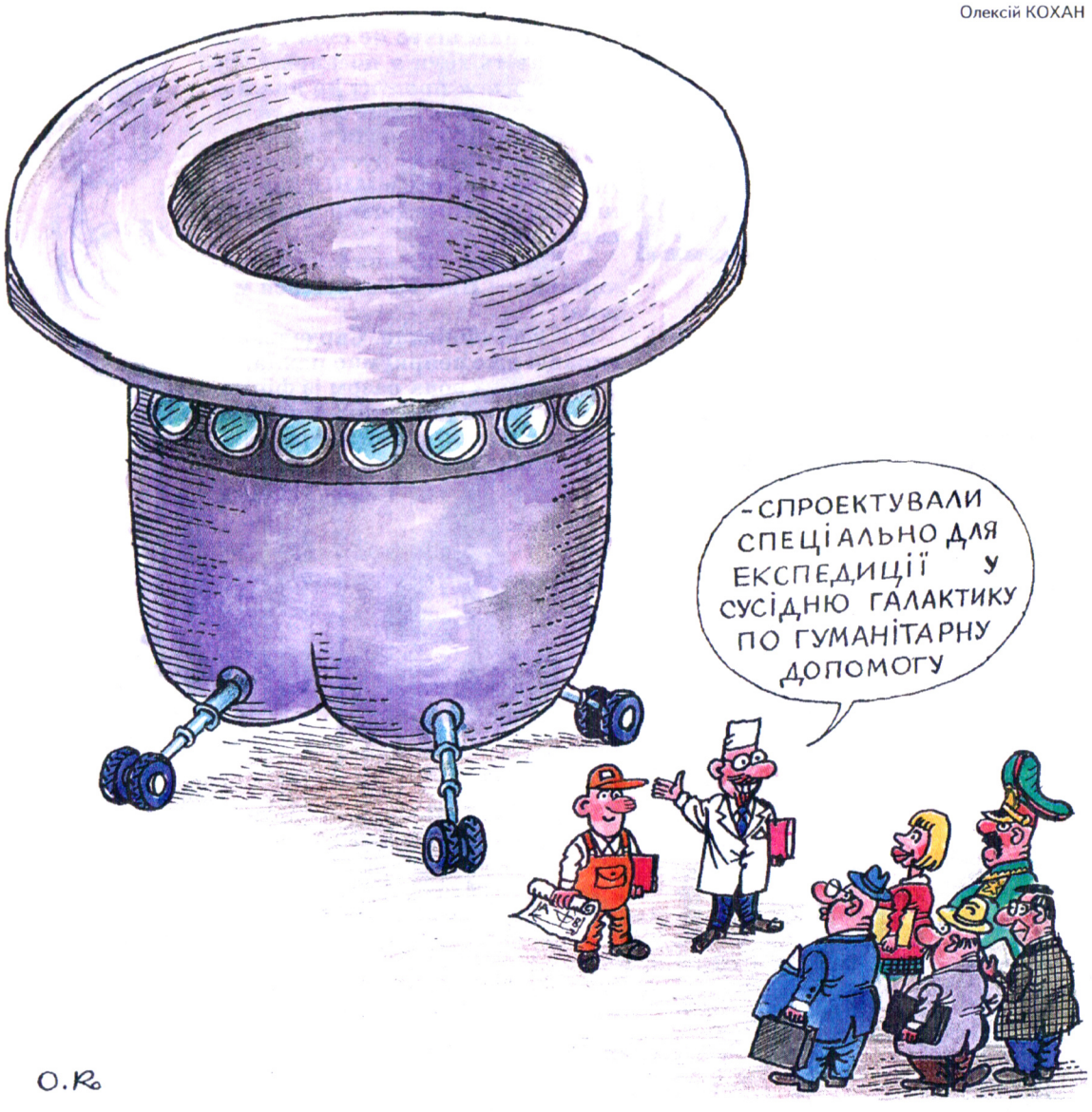

Товаришують, немов ніж із буханкою.

Розуміється, як баран на шашликах.

ПОРІВНЯННЯ

Нереально, як обійми Венери Мілоської.

Як із віника центрист.

Валентин ШУЛЬГА.

ІРОНІЧНІ КАТРЕНИ

Сенатором римським обрали коня,
Калігули вволивши дике бажання.
Вмикаю транзистор — та сама дурня:
із залу Верховної Ради іржання.

***

Хам (Ноїв син, брат Сима та Яфета)
забрів до нас і наш паплюжить рід.
Антисеміт — це не моя прикмета,
а щодо хамства, я — антихаміт.

***

Згріб яструб солов'я, відому
пташину з'їв усмак.
Публічно згадував потому:
«Прекрасний був співак!»

***

Промови твої — гуркотнеча сама;
на жаль, у них проблиску думки нема.
Коли вже грозою завис над людьми,
то зблисни спочатку, а потім грими.

***

Така вона й поміж людей
традиція дієва:
коли у зайця ювілей,
то перший тост — за лева.

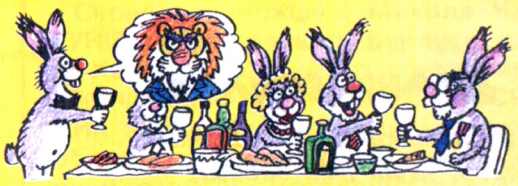

***

Підзорює велетів зло звідусіль.
Під настрій подумав на морі я,
що кит — очевидно, вразливіша ціль,
приміром, аніж інфузорія.

***

Гризуть тебе підозри, застороги...
Тобі про те і чути не з руки,
що сам Ісус мив однодумцям ноги, —
ти ж їм перемиваєш кісточки.

***

Як умру, сягнувши небосхилу,
і моя душа перейде в міф, —
покладіте камінь на могилу,
що його котив я, мов Сізіф.

Анатолій БОРТНЯК.
м. Вінниця.

Олег СМАЛЬ

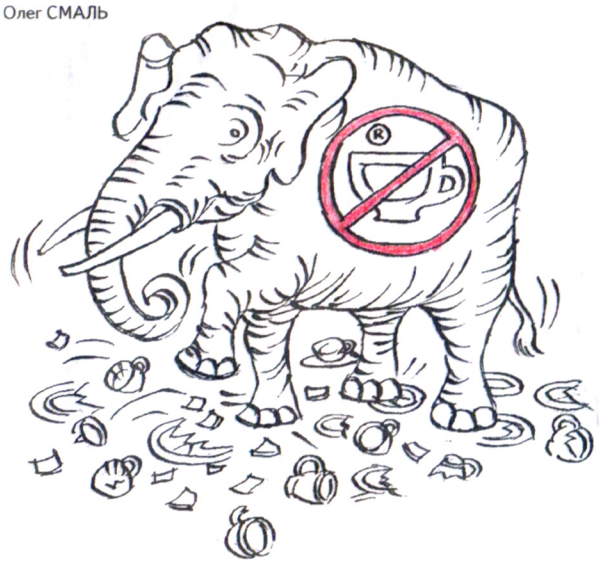

Сергій СЕМЕНДЯЄВ

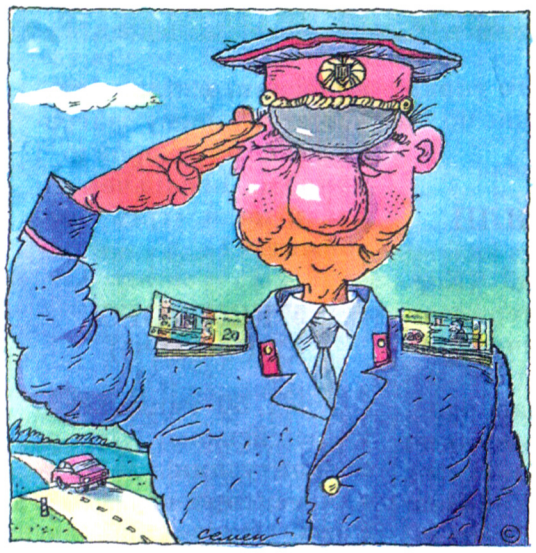

Іван САВЛЮК

— А чого отого п'яного типа пропустили, а мене затримуєте?

— То артист. Йому через півгодини на сцені треба бути.

Купив у найпопулярнішому супермаркеті нашого міста кілька сардельок і на всяк випадок заніс їх у міську санепідемстанцію...

— Сардельки нормальні, — констатував головлікар, обнюхавши продукт з усіх боків. — Варіть і спокійно споживайте.

Я засумнівався. Бо ж так швидко перевірили, і безплатно.

Відтак помчав із сардельками на експертизу в обласну санепідемстанцію.

— Трішки нагрілася на сонці, але цілком їстівна річ,— сказав відповідальний спеціаліст установи, проковтнувши відщипнутий пінцетом шматочок сардельки.

«І тут лукавлять»,— здалося мені.

Вхопив кульок із сардельками і подався до захисників прав споживачів.

Перед тим як подати сардельки для перевірки начальникові контори, попередив:

— Тільки не треба відразу казати «Їжте на здоров'я!»

— Діставайте продукт,— спокійно мовив начальник і викликав телефоном своїх заступників.

Сардельки нюхали почергово і по кілька разів. На завершення випили по чарочці коньяку, залишеного, як самі призналися, одним із покупців для перевірки на якість, відрізали скальпелем по кружальцю сардельки і закусили. А тоді перезирнулися і оголосили результат:

ГУМОРЕСКА

— Не першої свіжості, проте їсти можна.

Обуренню моєму не було меж. Але стримався. Кинув у фірмовий кульок залишок сардельок і пішов геть...

Підозрілого продукту вистачило ще на чотири візити: у міськвідділ міліції, обласне управління МВС, міську та обласну прокуратури.

Але й там ніхто не став на мій бік. Навіть коли я поскаржився, що ношу цей продукт на аналізи вже цілий день, лише зітхали:

— Від цього ще ніхто не вмер!

Дорогою додому зустрів знайомого, що служить в МНС. Дав понюхати сантиметровий залишок сардельки.

— Що це? — скривився надзвичайник. — Ним же отруїтися можна!

Я й собі понюхав. Сарделька й справді вже неприємно пахла.

І полетіла вона разом із фірмовим кульком у смітник. А на душі посвітлішало: моя підозра таки підтвердилася!

Юрій БЕРЕЗА.

м. Рівне.

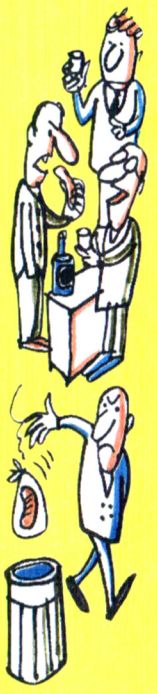

ДУМКИ ВГОЛОС

✓ *Не такий уже й бідний народ, якщо так забезпечує своїх слуг!*

✓ *Закопуючи в землю таланти, через скільки років можна чекати плодів?*

✓ *Тіньова влада: чоловік – голова сім'ї, а дружина всім розпоряджається.*

✓ *Щоб бути на висоті, не обов'язково залазити на дерево.*

✓ *І один у полі воїн – сучасний фермер.*

Василь МОМОТЮК.

с. Росошани
Кельменецького району
Чернівецької області.

Володимир СОЛОМАШЕНКО

— ... А для початку, дорогі гості, Марфа пригостить нас сьогоднішніми новими цінами на харчі.

СМІШИНКИ

Згадав усе

Вдівець прибув на небо і бачить, що назустріч йде його дружина. В думці промайнуло все їхнє земне життя. Він нахилився до ангела, що супроводжував його і запитав:

— А у вас тут парашути є?

Досвід

Досвідчений адвокат вчить практиканта з університету:

— Коли будете захищати когось у суді, то намагайтеся говорити, говорити, говорити. Чим довше говоритимете, тим довше ваш клієнт буде на волі.

Дмитро СИРОВАР.

м. Зборів
Тернопільської області.

У секс-шопі

— Бабусю, що ви все мацаєте, чіпаєте, мнете? І взагалі, відійдіть від охоронця.

Федір ЧАБАН.

смт Любашівка
Одеської області.

У магазині

Зайшла мати з маленькою дочкою до магазину.

— Оленко, тобі щось купити?

— Так.

— А що?

— Ще не знаю, але два.

Сьогодення

— Тату, чуєш, на вулиці хтось гукає: «Допоможіть!» Можна, я збігаю подивлюся, що там таке?

— Сиди! Завтра прочитаєш про це в газеті. А може й по телевізору покажуть...

Олександр ВЕРТІЛЬ.

м. Суми.

Китайська дієта

— У твоєї дружини прекрасний вигляд! Як їй вдалося так схуднути?

— Всю відпустку сиділа на китайській дієті.

— Рецепт знаєш? Я і своїй порекомендую.

— Записуй: «Протягом місяця їсти курячий бульон. Китайськими паличками».

Треба жити

Розмовляють пенсіонери:

— Знаєш, Федоре, я переконався, що життя — копійка!

— Так - то воно так, Петре, але треба жити, бо похорони набагато дорожчі.

Ігор САМОХВАЛОВ.

м. Бахчисарай,
Крим.

Дружній шарж Сергія САВІЛОВА

Вітаємо ювіляра!

31 липня нашому талановитому художнику і прекрасній людині Миколі Капусті виповнюється (аж важко повірити!) сімдесят років. Важко повірити, бо Микола Миколайович, як і десять, і двадцять, і тридцять літ тому, такий же добрий, веселий і працьовитий. А жінки обов'язково додадуть, що й красивий.

Народився Микола 1938 року у Макіївці, що на Донеччині. Закінчив Луганське художнє училище. У «Перці» друкується більше сорока років. Член Національної спілки художників України, Заслужений журналіст України, учасник і лауреат багатьох міжнародних виставок карикатури...

Від усіх читачів «Перця» здоровимо Вас, Миколо Миколайовичу, з достославним ювілеєм!

З роси і води Вам!

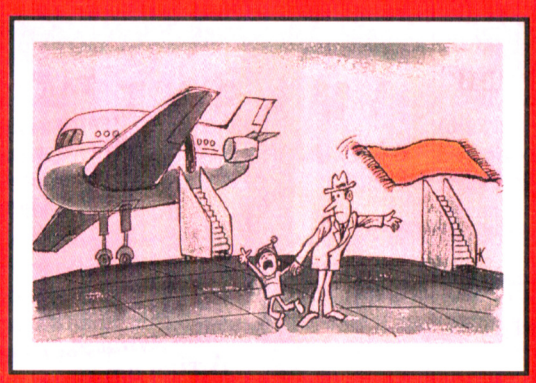

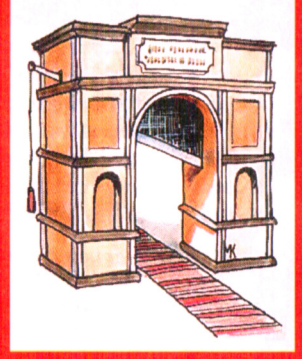

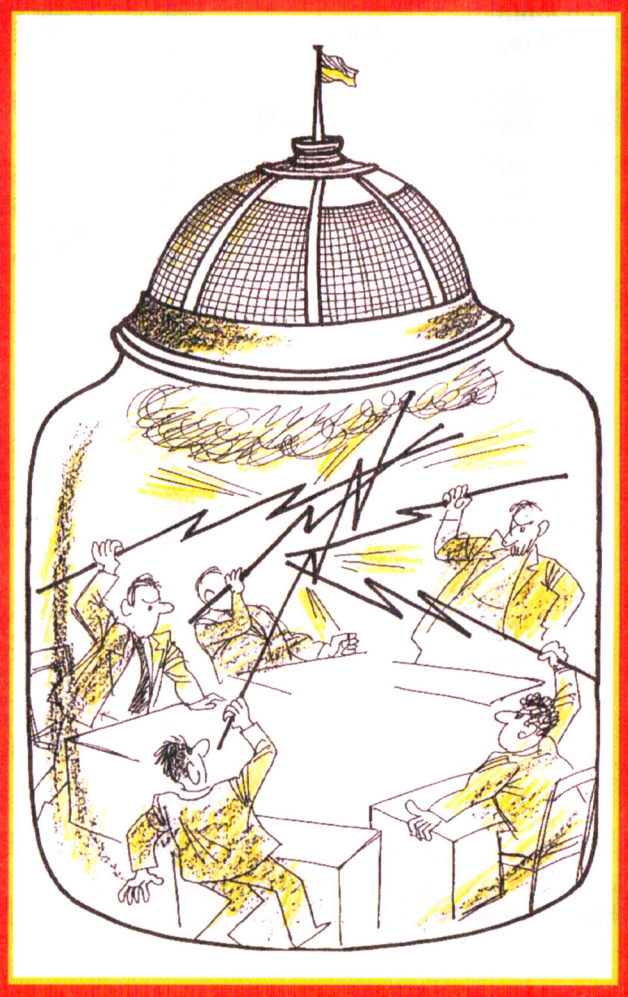

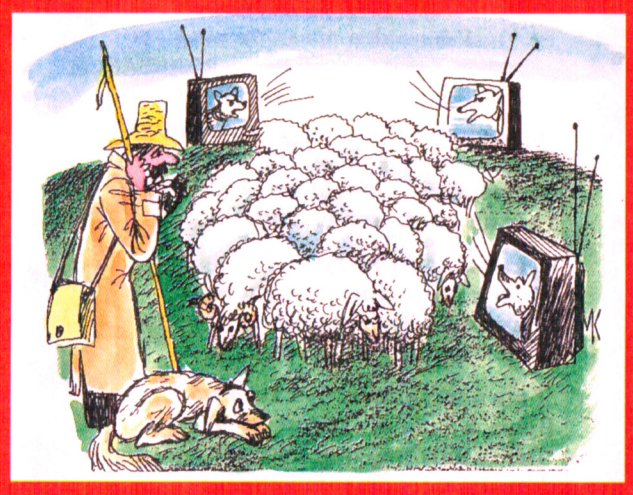

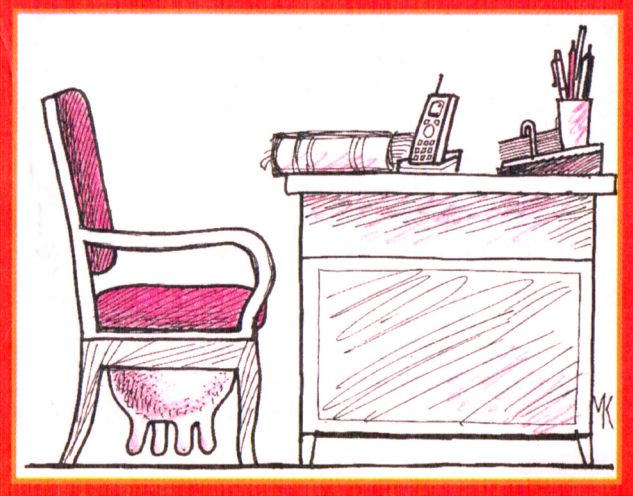

Анатолій ВАСИЛЕНКО

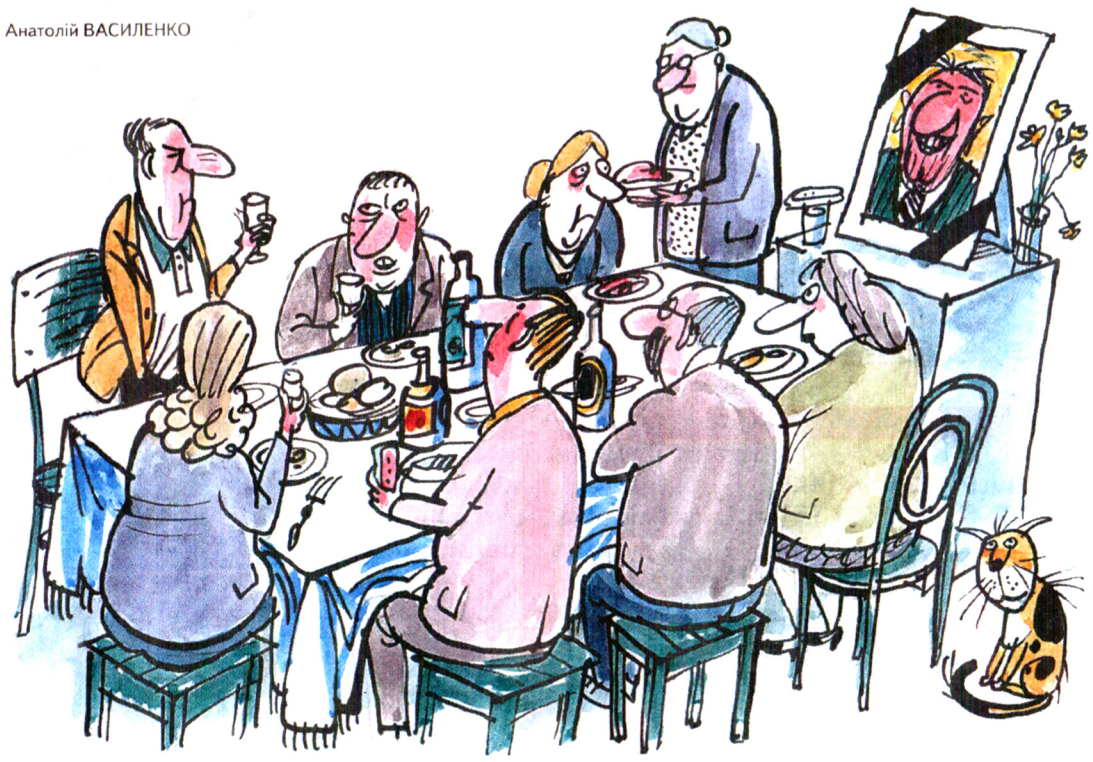

— Про небіжчиків говорять тільки хороше, або ж нічого. Тож вип'ємо мовчки.

Анатолій ЧЕРНЯХІВСЬКИЙ

Літературні пародії

ЗУХВАЛІ ГРУДИ

А так і було,
І так і лишилось
— за груддю, за лівою.

...має платтям дівчина грудаста.

А стюардеса каже мені
«Плиз»,
А я дивлюсь, які у неї груди.

І груди ті —
які вони на дотик
У дівчини в тролейбуснім вікні?

Павло ВОЛЬВАЧ.
«Бруки і стерні».

Махновцем підкрадавсь туман.
В посьолку ще дрімали люди,
А я пробрався на баштан
І ліг на дині, мов на груди.

Руками пещу кавуни,
Що аж по тілу йдуть судоми...
І бачу вже не баштани,
А еротичні грудодроми...

Я ще в дитинстві був таким:
Було, в садочку тьотя Люда
Читає нам про щось казки,
А я дивлюсь на її груди.

І особливо ліва грудь
Чомусь подобалася більше.
Про неї я колись, мабуть,
Ще напишу прекрасні вірші.

Повірте, Фрейда не боюсь,—
Зухвала кров б'є звідусюди,
Але куди не повернусь —
Скрізь бачу тільки груди, груди...

Для вас, приміром,— дві гори,
Для мене ж — груди молодиці.
Та що там, врешті, говорить —
Я вже кажу й на грудень цицень.

ТАК ТО Ж УЧОРА...

Чотири скрипки. Лезбіяна
Вологa музика тече.
Моя душа сьогодні п'яна.
А тіло плаче — хоче ще.

Роман КУХАРУК.
«Висохла вода».

Торкнуся кнопочок баяна —
Вологa музика тече.
Моя душа сьогодні п'яна,
А тіло плаче — хоче ще.
А вчора навпаки усе було:
Душа хотіла, тіло не могло.

ДЕМОГРАФІЧНІ КОЛОМИЙКИ

(неупереджений погляд на вирішення проблеми)

Добуватимемо сина
Після з'їдених котлет.

Євген ЮХНИЦЯ.
«Поезія рішучої доби».

Пов'яжи собі хустину,
Підем до буфету.
Добуватимемо сина,
Як з'їмо котлету.

І якщо котлет не буде,
То візьмемо зрази.
Замахнемось, добрі люди,
На двійняток зразу.

А як зразів там немає,
То візьмем биточок,
Бо душа моя бажає
Крім синів ще й дочок.

Будем пити чисту воду,
Їсти хліб та сало,
Бо вкраїнського народу
Стало дуже мало.

м. Бровари на Київщині.

Сергій Степанович Пиняка суботнього ранку голився перед дзеркалом і розмовляв із своїм зображенням:

– Ну, Пиняко, ти й пику наїв! Шия – хоч обіддя гни!.. А голова – як із родини гарбузових. Тільки зверху не хвостик, а лисина, наче мідна литавра блищить... Пора тобі, голубчику, на дієту сідати. Бо у вікно свого «Мерседеса» вже виглянути не можеш. Недавно спробував. Так ледве потім голову назад до салону втягнув. Тепер доводиться повністю дверцята відчиняти. Значить, із сьогоднішнього ранку переходимо на чай і хліб... Поки що з маслом. На масло я заробляю? Заробляю!..

Пиняка увімкнув чайник, дістав масло, відрізав шматочок хліба.

– Хоч небагато, зате на тарілочці! — як казала материна сестра, тітка Людмила, – поклав свій скромний сніданок на тарелю з голубими берегами. – А що ж там у світі твориться? – клацнув пультом невеличкого телевізора, що стояв у кухні на холодильнику.

«...Щоденне вживання вершкового масла, – з чарівною усмішкою повідомляла ведуча програми «Сам собі лікар», – може зашкодити вашому здоров'ю... Особливо людям, схильним до повноти...»

– А холера його забери! – зішкріб масло з хліба Пиняка. – Тут того здоров'я – ложка...

Він повертів у руках півпачки вершкового продукту й, аби не мати спокуси, кинув його у відро для сміття. Потім відчинив холодильник і майже проспівав:

— Зараз яєшеньку підсмажимо! Організуємо собі холостяцький сніданок!

«А у курячих яйцях багато холестерину, що призводить до утворення в кровонос-

Володимир АДАМОВИЧ

Валерій СИНГАЇВСЬКИЙ

— Люба! Передзвони пізніше — у мене саме виступ.

ГУМОРЕСКА

них судинах...» – продовжувала ведуча.

– Ти ба! – здивувався Пиняка, і яйця полетіли услід за маслом.

Апетит тим часом розгорявся.

Сергій Степанович, аби не чути про шкідливість продуктів, перемкнув телевізор на канал, де йшли «Останні новини».

– Масла не можна, яйця не можна! – сердито буботів він собі під ніс. – А шматочок м'яса можна? – Пиняка єхидно усміхнувся і зиркнув на телевізор. – Малесенький шматочок. Отакісінький. Людиноподібна мавпа, коли стала людиною? Коли почала працювати і вживати що?.. М'ясце! Ти ж, Пиняко, не хочеш знову стати мавпою? – запитав себе Сергій Степанович. – Не хочеш! То ж відріж собі шматочок шинки...

А диктор «Останніх новин» уже торохтів: «Санепідемстанція і Спілка захисту споживачів занепокоєні тим, що до нашого міста завезли кілька тонн молодих буряків і ранньої капусти, в яких вміст нітратів перевищує допустиму норму у кілька разів...»

– А ми не коні і не зайці, щоб ваші буряки і капусту гризти! – радісно відповів Пиняка диктору і відбатував «тоненький», так пальців на два завтовшки, шматок « Шинки по-рицарськи».

«А ще, – повідомляли «Останні новини», – з-за кордону контрабандно завезено чимало м'яса, котре пролежало у холодильниках стільки, що вже миші давно погризли документи на нього. А також фарш невідомого походження. Наші умільці умудряються виготовляти з цих продуктів шинку і ковбаси...»

Пиняка придивився до шинки і кілька разів понюхав: « Дивна якась у неї назва – «По-рицарськи». Це ж коли ті рицарі жили? І колір якийсь підозрілий... Не приведи Господи, прихопить після неї, то в лікарні не відразу й скажеш, якого кольору ти м'ясо їв...»

Шинка теж полетіла у відро. За нею й ковбаса, яка викликала у Сергія Степановича ще більшу підозру, бо чомусь потемніла і нагадувала міліцейську палицю.

Схвильований Пиняка довго шукав пульт. Виявилося, що він його жбурнув у відро для сміття разом із шинкою. Полегшало йому, коли він клацнув кнопкою і на екрані з'явилися голубі водні простори. По першому каналу йшла програма «У світі природи».

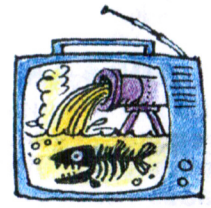

«Ніщо так не заспокоює, як вода...» – подумав Сергій Степанович, милуючись морськими хвилями, яхтами, коралами...

Але їсти все-таки хотілося. Він відчинив холодильник. Там залишалися лише шматочок оселедця і пляшка мінеральної води.

У Пиняки покотилася слинка. Ще ніколи йому так не хотілося оселедця! «У рибі багато білків, вітамінів, мінеральних солей, корисних для здоров'я...», – згадав Сергій Степанович інформацію, почуту колись по телевізору.

І тут стихла музика, яка супроводжувала показ морських краєвидів. На екрані з'явився відомий учений: « А ще у морях і океанах величезні запаси риби, багатої на білки, вітаміни і мінеральні солі...», – підтвердив він.

– Саме так! – погодився Сергій Степанович. – Де тут мій оселедчик?

«На жаль, – продовжував учений, – останнім часом моря і океани зазнали такого забруднення, що зараз вже важко знайти екологічно чисті морепродукти...Сюди щороку зливаються сотні тонн мазуту, нафти, відходів хімічної промисловості...»

Пиняка шморгнув носом: «Здається, пахне нафтою...». Він обережно взяв блюдце з хвостом оселедця і поніс до туалету. Після оселедця двічі спустив воду в унітазі.

Повернувся на кухню. Відкрив пляшку мінералки.

« До речі, забруднюються не тільки води морів та океанів... Навіть мінеральна вода, яка добувається з глибинних шарів земної кори, зазнала негативних впливів нашої, якщо можна так сказати, цивілізації... »

– То як же жити далі?!! – грюкнув Пиняка по столу кулаком і підбіг до телевізора.

«До побачення! – ніби насміхаючись, мовив учений, закінчуючи передачу. – Усього вам найкращого! »

– Зараз я вам покажу «усього найкращого!» – вигукнув Пиняка, дивлячись на порожній холодильник.

Він схопив телевізор і підбіг до відчиненого вікна. Але раптом поставив його на підвіконня.

«Ну, гаразд, – подумав він. – Без їжі я, може, якось кілька днів і проживу... А як прожити без телевізора?... Тим більше, що увечері футбольний матч «Динамо» – «Шахтар», а опівночі бій Кличка за чемпіонський титул у суперважкій вазі за версією ВБО...»

Михайло ПРУДНИК.

У БРАТІВ НАШИХ МЕНШИХ

Перевага

Спитали одного канарка:

— Чим різниться твій спів од солов'їного?

— Якщо йдеться про мистецький рівень, то нічим, але у мене є одна перевага.

— Яка?

— Я, на одміну од солов'я, можу співати в клітці.

Де

— Мамо,— питає малий черв'ячок,— а де наш татко?

— Відправився із якимись людьми рибу ловити.

Що буде

Молодий комарик питається батьків:

— Що в нас буде на вечерю?

— Риболови.

Валерій ЧМИРЬОВ

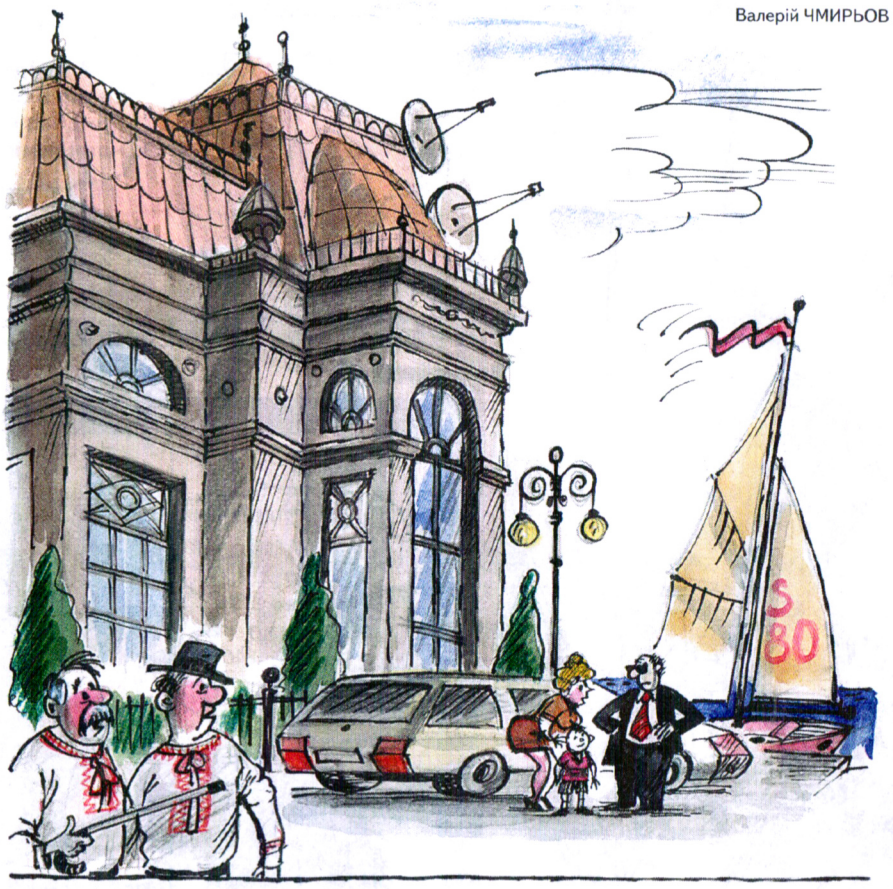

— Колись він нас і капіталізмом лякав, і буржуазним націоналізмом. Тепер, коли має і яхту, і он який особняк, то — лише націоналізмом...

МІНІ-УСМІШКИ

ПОПОДІВУВАЛА

Перед тим як вийти заміж, донька запитує у матері:

— Мамо, а ви довго дівували?

— О-о-о, доню, якщо рахувати з п'ятнадцяти літ, то я поподівувала, мабуть, до років вісімнадцяти.

— То хіба ж це довго, мамо?

— Е-е-е, доню, дивлячись як дівувати.

Петро САВЧУК.

смт Стара Вижівка на Волині.

НАЙГОЛОВНІШИЙ

— Хто у вашій сім'ї найголовніший?

— Той, хто першим захопить пульт від телевізора.

КОМПЛЕКСИ

На прийомі у лікаря:

— Допоможіть позбутися комплексів.

— А у вас які?

— Нахиліться, я вам на вухо скажу...,— шепоче пацієнт, — зенітно-ракетні...

Богдан ПРОСКУРІВ.

м. Бобринець Кіровоградської області.

Народні усмішки

У КОСМОСЕ

— Чув, що Абрамович у космос летить? За п'ятдесят мільйонів доларів!...

— А чого так дорого?

— Ну, так на яхті ж!

Надіслав Сергій ТРОСТЯНЕЦЬКИЙ.
м. Лондон.

НАБІР

Чоловік вирішив зайнятися бізнесом: відкрив магазин. Через деякий час запросив до нього друзів. Ті прийшли, подивилися і дивуються:

— Андрію, дивний у тебе набір товару: сурми, гітари, барабани, рушниці, труни...

— Зате усе продається!— відповідає той.— Позавчора продав барабан, учора — рушницю, сьогодні ось — труну.

ЗРОЗУМІЛО

Приходить Петрик із мамою в гості до родичів. Пообідали. Вийшли на ганок.

— Ну, Петрику, як справи?— запитує господар.

— Усе добре!— відповідає малий.— Ось тільки одне мене непокоїть: чому у вас із тіткою Оксаною дітей нема?

— Це, Петрику, тому, що до нас лелека не прилітав.

— А-а-а! Так ви на лелеку надієтеся... Тоді все ясно...

Надіслав Микола ПЕТРУШЕНКО.
м. Боярка на Київщині.

ПОРАДА

Якщо ваш начальник — свинюка із свинюк, то не говоріть це позаочі. А наберіться сміливості, зайдіть до кабінету і просто в обличчя скажіть:

— Володимире Сидоровичу, я давно хотів сказати вам правду: мої колеги Іваненко і Петренко вважають вас свинюкою.

Надіслав Павло СУЛИМА.
смт Диканька на Полтавщині.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Збираю речові докази. Допомога не потрібна.

Анатолій ГАЙНО

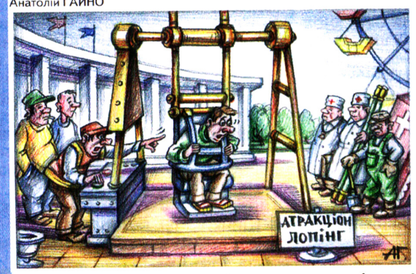

— Не хвилюйтеся, шановний, у нас все передбачено!

Валерій ЧМИРЬОВ (тема Валентина Шульги)

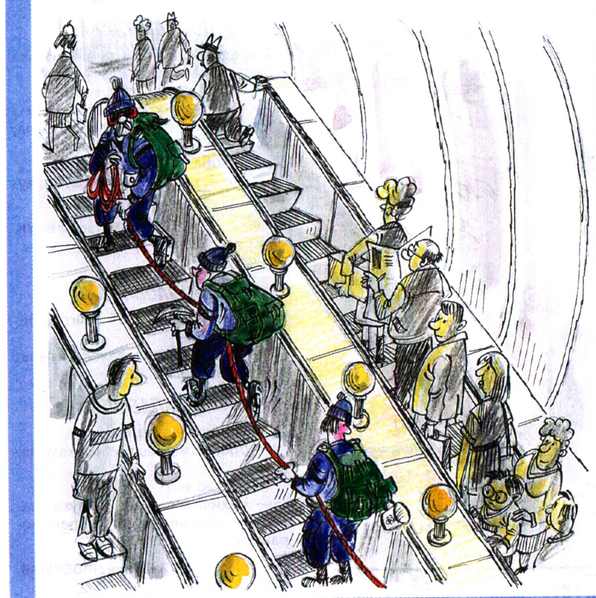

Леонід ТЕЛЯТНИКОВ

Георгій МАЙОРЕНКО

Вінегрет із перцем

Малюнки Володимира АДАМОВИЧА

Василь ФЛЬОРКО

Анатолій ГАЙНО

Валерій ЧМИРЬОВ (тема Леоніда Телятникова)

Василь ФЛЬОРКО

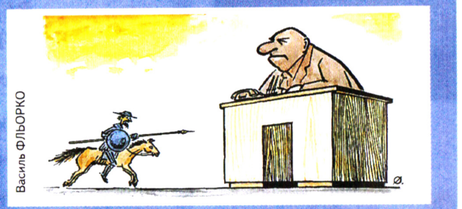

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Оце купив для онуків копилку.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Питаєш, як я став бомжем? Та якось вранці вийшов погуляти, повертаюся, а там новий хазяїн, і квартира вже ним приватизована.

Народні усмішки

У ЛІКАРНІ

— Я б рекомендував вам, шановний, не палити і не пити пива...

— Чому, лікарю...

— Бо це заважає нормально вас оглянути.

ПОВІДОМЛЕННЯ ДАЇ

«Водія «Оки» було оштрафовано за те, що їхав між подвійними суцільними смугами».

Надіслав Григорій ХРИПУН.
м. Вовчанськ на Харківщині.

ЕКЗАМЕНИ

На екзамені у школі розвідки абітурієнт Артем Максименко не відповів на жодне запитання. Після цього його зарахували відразу на другий курс.

ДИВНИЙ НАРОД

Розмовляють два бізнесмени:

— Уявляєш, я своїм робітникам уже півроку не виплачую зарплату, а вони все ходять на роботу і ходять...

— Слухай, а якщо з них за вхід ще й плату брати?

— Я вже пробував! Так вони у понеділок вранці приходять і аж у п'ятницю ввечері йдуть додому...

Надіслав Віктор ШАБЕЛЬНИК.
м. Золотоноша Черкаської області.

Бувальщини

КОМУ ЩО

Поїхала жінка в санаторій. Чоловік телефонує їй і питає:

— Ти, часом не знайшла там собі когось?

— Та заспокойся,— відповідає дружина. — Тут майже всі «Київстар», а якийсь «Діджус» хоч і приїхав, то зі своєю «ЮМСІ».

ВЖЕ

У колгосп мав приїхати перевіряючий із області. Тож послали робітника з будівельної бригади білити паркан біля контори.

Чоловік білить, поспішає. Коли це йде вулицею незнайомий та й питає:

— До свята готуєтесь?

— Ніякого свята немає. Якийсь дурень приїде з перевіркою,— сердито сказав чоловік.

— То кидайте щітку, я вже приїхав.

ВПЕРШЕ

— Ти не чув, хто в селі сьогодні помер?

— Дід Петро.

— Який дід Петро?

— Покійної Килини.

— А я думала, що він уже давно помер.

— Ні, це перший раз.

НЕ ВКРАЛИ...

Заходить вранці чоловік до хати та й каже:

— Жінко, мотоцикла з двору вкрали.

— А собака? — питає здивовано жінка.

— Та не хвилюйся, собака — на місці....

Віра ХОЛОШВІЙ.

с. Пухівка на Київщині.

Вадим СИМИНОГА

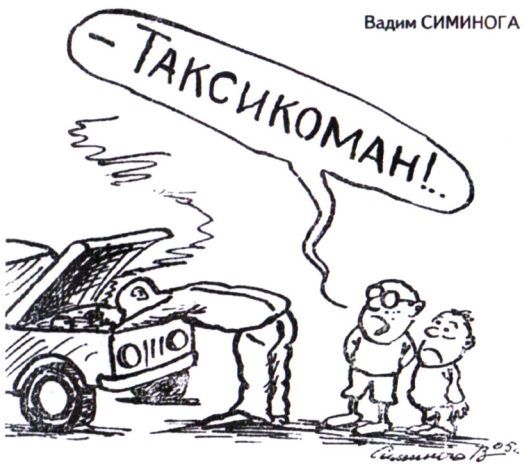

Сергій ФЕДЬКО

КОРОТКО КАЖУЧИ

* Потрібні люди хутко зникають, коли потрібна їхня допомога.

* Сучасні тести по трудовлаштуванню образливіші за допити в КДБ.

* Верблюда називають кораблем пустелі, щоб він іще більше горбатився.

Юрій РИБНИКОВ.

м. Полтава.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

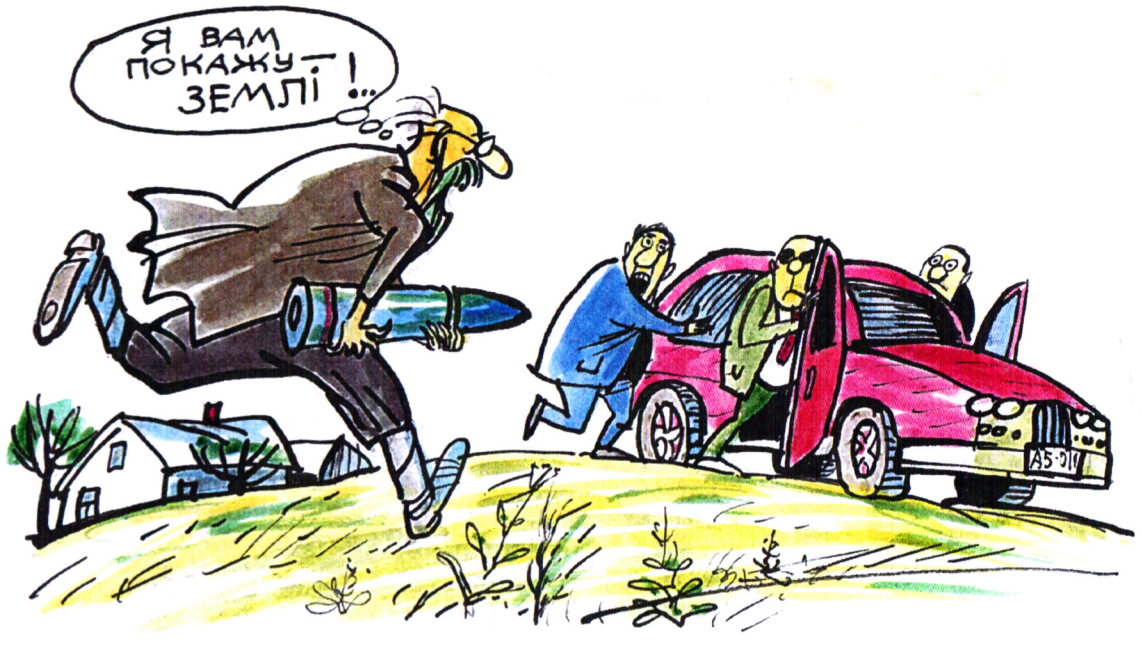

— Ходу, братки! Дід в атаку пішов!

Презентація

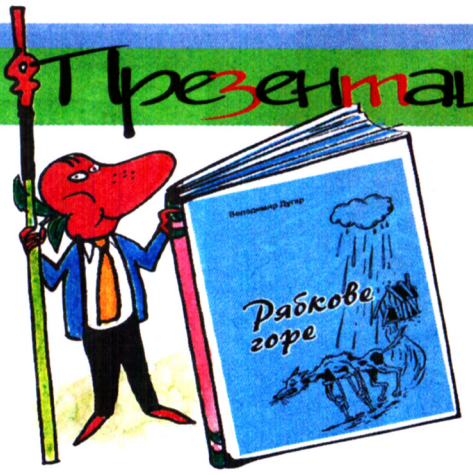

Нещодавно наш давній автор Володимир Дугар, котрий живе у Карлівці на Полтавщині, видав четверту книгу гумору і сатири «Рябкове горе». В ній — байки, гуморески, сатиричні мініатюри з натури. Твори дошкульні, злободенні і, як завжди, з перцем.

Так тримати, Володимире Миколайовичу!

Байки

ВІВЦІ І ЄНОТ

Жалілись вівці: — Не стачає паші.
Страждаємо і ми, і всі ягнята наші.
А з нас, неначе за гіркі гріхи,
Сьогодні заходилися лупити
Аж по три шкури знов на кожухи.
Де ж правдонька? Як далі в світі жити?
Хіба таких чекали ми турбот?
— Гай-гай,— почувши їх, озвався Єнот,—
Виніть себе, що опинились в скруті
І замість наобіцяних щедрот
Нести судилось голови нагнуті.
Не вміли вибирати вожаків
— Отож і маєте драпіжників.

* * *

Хотів мораль вчепити під кінець,
Та чим, скажіть, ми кращі від овець?

ВЕДМІДЬ І ДИКОБРАЗ

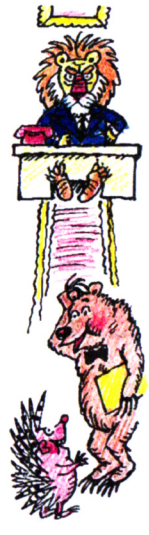

Говорив якось Ведмедю
В лісі Дикобраз:
— Справедлива, принципова
Критика у вас.
Не завжди таку почуєш
Гостру, ділову,
Що без промаху влучає
В око — не в брову.
Багатьом вона у лісі
Додала ума.
Та, на жаль, іще порядку
Повного нема.
Тож пора уже і Леву
Гарно перцю дать,
Бо гривастий лапам волю
Почина давать.
А Ведмідь пошкріб за вухом
І таке сказав:
— Ти що, хочеш, щоб і влітку
Лапу я смоктав?

ФАХІВЦІ

Жук Колорадський стрівся з Черв'яком:
«Та ти, мов яблучко, чи щось в такому роді.
Ким трудишся?» — «В Грицька садівником.
А ти?» — «Картоплярем у Стаса на городі.»

У «Перці»

ВЕДМЕЖА ОБРАЗА

Аби отримати квартиру, Цапу
Порадили Ведмедю дать на лапу.
Хабар сприйняв Бурмило як образу
І, мов гора, пішов на того зразу:
— Ти що собі, нахабо, дозволяєш?
За кого ти мене, Ведмедя, маєш?
І вже на вухо так докинув Цапу:
— Якщо даєш, давай на кожну лапу.

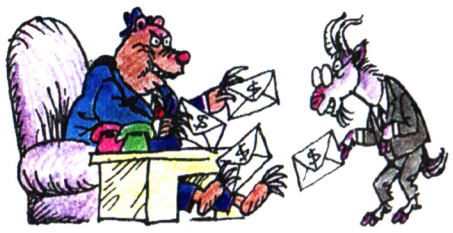

Мініатюри з натури

ТАКЕ МИСТЕЦТВО

Таке демонстрував на сцені молодецтво —
Посинів у екстазі і змокрів.
Отож, якби це не було «мистецтво»,
Подумав би, що той співак... здурів.

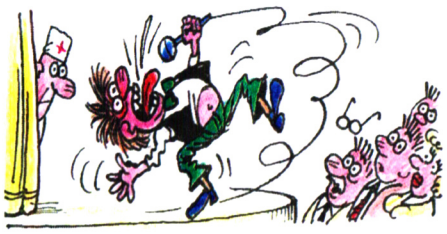

ДУЖЕ ПОМІТНО

— Мав змогу спілкуватися з елітою.
Тож враженнями щиро поділись.
— Помітно дуже: з вищою освітою
Сьогодні дурнів більше, ніж колись.

А ВІЗ І НИНІ ТАМ

«Життя достойне — трудовій людині!»
Постійне гасло партій в Україні.
Та, як не красномовні їх вожді,
Живе людина трудова в нужді.

КОРОТКА ПАМ'ЯТЬ

Склерозом ніби не страждає,
І не дірява голова,
Та все, що вранці обіцяє,
Уже під вечір забува.

У МУКАХ

Закон прийняти — не проста це штука.
Тож правду щиру кажуть між людьми:
«Спочатку він народжується в муках,
А потім уже мучимося ми».

ХОЧ ТЕ ВІДДАЙ

Себе молотить кулаками в груди:
— За Україну все віддам я, люди!
А хтось, його послухавши, сказав:
— Віддай хоч те, що ти у неї вкрав.

Валерій ЧМИРЬОВ

— Панове! Не забудьте винести ще й своїх дружин!

ТРУМ-ТУРУМ!

УСМІШКА

Іду недавно центральною вулицею нашого славного міста і помічаю біля ваг геть знудьгованого чоловіка з журналом у руках і стільчиком під сідницею. Безсовісні ви, громадяни нашого степового міста! Дайте ж чоловікові заробити 50 копійок! Хіба вам не хочеться узнати, з якою вагою зайдете зараз оце до свого начальника Івана Миколайовича по серйозному питанню? А чого це я агітую? Ставай сам і зважуйся! Став. Чоловік посовав повзунком уліво-вправо, порівняв пальцями дзьобики «гусочок» і видав мені майже комп'ютерно точну (я пручався, я не вірив, сам ганяв повзунка і рівняв дзьобики) інформацію — 91.

Певно, я зблід, бо чоловік зробив великі очі. Вчора мені шкода стало такої ж ось «знудьгованої» і я зважився. Було 89. Все! За ніч розігнало на 2 кіло! Так жене від цукрового діабету. Ще тільки цього бракувало! Не вистачало тобі тільки діабету.

Через квартал на тій же центральній стоїть мила бабуся, нудьгує біля ваг.

— Ану, киньте гирьку!

Бабуся поганяла повзунком уліво-вправо, пальцями порівняла дзьобики «гусочок» і видала, за її словами, точну інформацію:

— Вісімдесят сім триста.

Я хапався за повзунка, своїми пальцями рівняв дзьобики — 87300. Ні більше, ні менше.

Все! Це зрозуміло, хто до мене підбирається. За одну ніч — кіло сімсот спало. А що буде завтра, післязавтра? Ось! Кощій будеш. А там — трум-турум...

Тут мені вже нема що думати, бо нічого в голову не лізе — ніби половою набита, а аміналон дорогий, а аванс на роботі буде лише 21-го числа... Вирішую (тим більше, що господарський магазин поруч) купити собі кімнатні ваги...

«От тепер ви в мене заробите п'ятдесят копійок, панове!» Стаю на індивідуально-квартирні ваги, крекчу від задоволення, викликаного очікуванням точності і небрехливості, дивлюсь на показник своєї ваги. Сорок п'ять кілограмів!

...Я лежав на підлозі і, ніби крізь сон, чув, як у квартирі шукали для мене валідол.

Віктор ПОГРІБНИЙ.

м. Кіровоград.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— В Париж! На работу запрошують, на кухню!

Перчення

СТОРІНКА ДЛЯ ДІТЕЙ

ДИТЯЧИМИ ВУСТАМИ

Дмитрик розламав булочку й здивовано спитав:

— А чому булочка без пиріжка?

❀ ❀ ❀

Питаю шестирічного Дмитрика:

— Скільки в корови ніг, якщо в неї дві передні ноги, дві задні, дві ліві й дві праві?

Онук обурено:

— Бабо, в корови всього чотири ноги, а ви вже сто нарахували!

❀ ❀ ❀

Богданка побачила в бабусі на стіні вішалку з гачками й питає:

— А де ви взяли такі чіпучки?

Записала Віра ХОЛОШВІЙ.

КРОСВОРД

А чи знаєте ви, хто був прапрапрапрапрадідом у Змія Горинича? Ні? Тоді спробуйте розгадати наш кросворд. Той, кому це вдасться, зможе прочитати відповідь на «історичне» запитання у виділеній кружечками вертикалі.

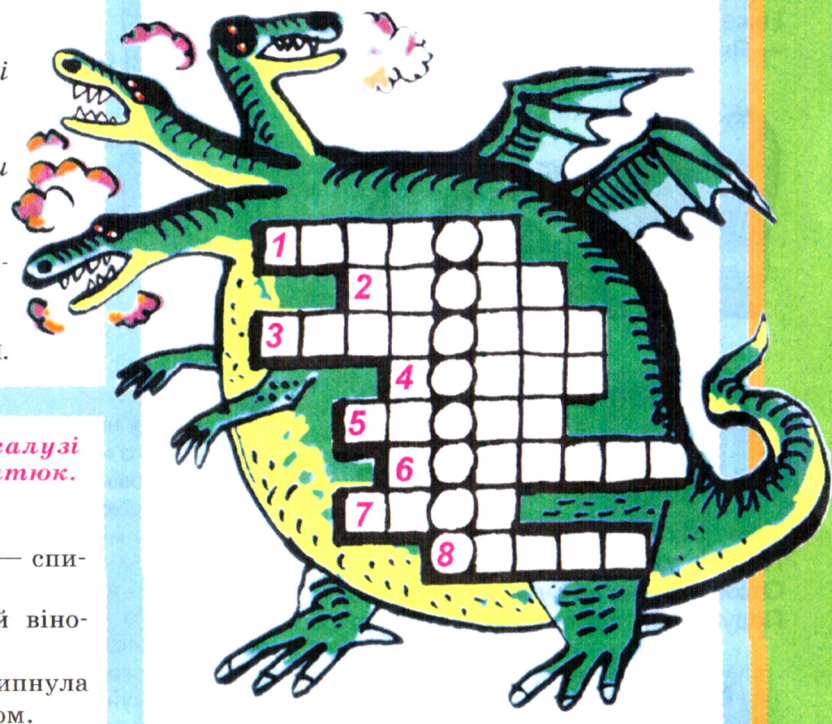

1. Один із героїв байки, де усі відчайдушно тягнули воза, а віз... і нині там.
2. Яка то тварина, що рохка: «Рох-рох!»

Не будеш вмиватись — зарохкаєм вдвох.

3. Що одночасно може йти і лежати?
4. За лісом, за пралісом
   Золота діжа сходить.
5. Улюблений літературний і фольклорний жанр дітвори.
6. Стоїть баба серед літа
   В сто сорочок одіта.
7. Вдень сліпа, а вночі зряча,
   Мишей ловить, а не кіт.
8. Народна казка у літературній обробці Івана Франка, де дід брав один овоч за чуб.

Цього року лауреатом Державної премії ім. Лесі Українки в галузі літератури для дітей стала відома письменниця Зірка Мензатюк. Щиро вітаємо!

КАЗКА

Були собі царівни-барви. Одягли вони шовкові сукні, кожна інакшу: червону, оранжеву, жовту, зелену, блакитну, синю, фіолетову — та й подалися мандрувати. Примандрували до квітника.

Там красувалися червона троянда, оранжева красоля, жовтий соняшник, зелена м'ята, блакитні дзвіночки, сині волошки й фіолетові пахучі матіоли, що розцвітають тільки ввечері.

— Гарно в квітнику!— сказали царівни-барви.— Тут ми й спочинемо.

А день гарячий, спекотний. Захотілося їм пити.

— Хмарко-білявко!— покликали царівни.— Освіжи нас, полий нас!

— А що ви за те дасте мені?— спиталася хмарка.

— Барвистий віночок!

То вона й сипнула рясним дощиком.

Взяли царівни по квачику, вмочили в сонячний промінець та й намалювали віночок для хмарки. Кожна своєю барвою: червоною, оранжевою, жовтою, зеленою, блакитною, синьою й фіолетовою.

Марійка глянула й зраділа:

— Ой, веселка семибарвна!

Весело Марійці, весело квітам, весело хмарці-білявці. На те й веселка, щоб усім було весело!

Зірка МЕНЗАТЮК.

м. Київ.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

...А у нас — усі вдома!

Вадим СИМИНОГА

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Кажуть, що один візит до вас, лікарю, — і кінець запоям.

Олександр СТРІЛЕЦЬ

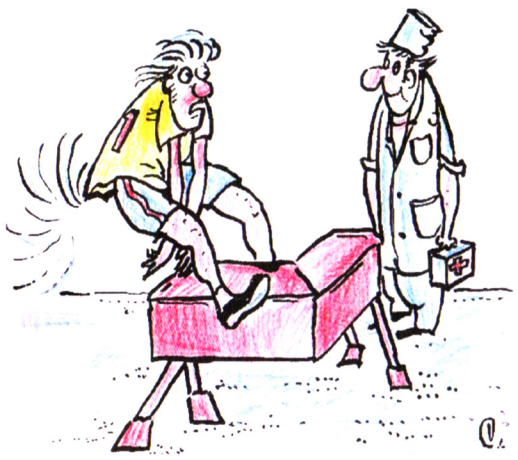

Володимир АДАМОВИЧ

Валерій СИНГАЇВСЬКИЙ

Олексій ТАЛІМОНОВ

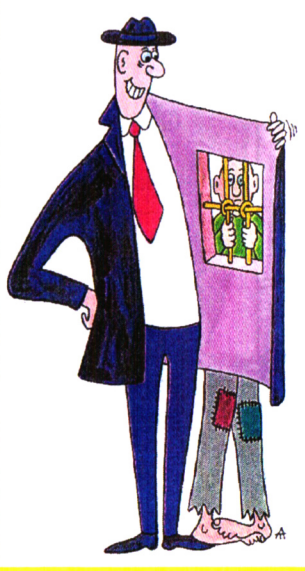

Василь ФЛЬОРКО

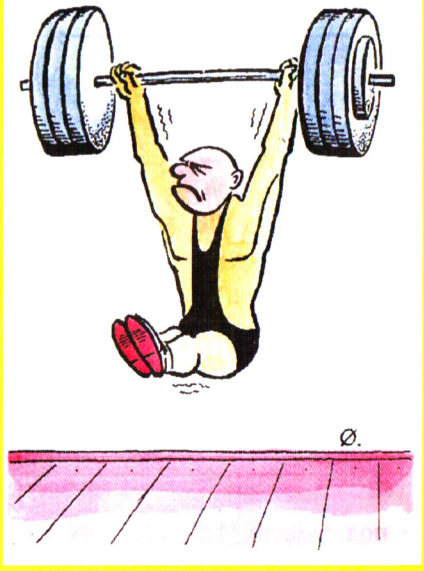

Усячина

ЗРАЗОК

Якийсь заздрісник написав відомому американському письменникові Ернестові Хемінгуею такого ось уїдливого листа: «Чув, що Вам платять по доларові за кожне написане Вами слово. От я висилаю Вам один долар і прошу прислати й мені якийсь зразок Вашої творчості».

Хемінгуей відповів йому лише одним словом: «Дякую!»

ЦІННЕ ПРИДБАННЯ

Згідно з законом, належна старориmська служба приступила до розпродажу майна збанкрутілого аристократа. Юлій Цезар доручив придбати для нього подушку хазяїна. А коли його спитали, навіщо він її купує, відповів:

— Не можу упустити такої чудодійної подушки! На ній спокійнісінько спала людина у великих боргах!

ПРО ПОПЕРЕДНИКІВ

Шарль Гуно, автор опери «Фауст», сказав молодому композиторові:

— Чим більше входимо в мистецтво, тим більше поважаємо наших попередників. Бувши у вашому віці, я казав про себе: «Я». Доживши до сорока років, казав: «Моцарт і я». А тепер уже тихо кажу: «Моцарт».

СЛОВНИЧОК-ЖАРТІВНИЧОК

КУЛЬБАБКИ — *гонорар кілера.*

ЧАВУН — *податківець.*

НАЇВНИЙ — *калорійний.*

ЗБАГНУТИ — *змішати з багном.*

ДИШЕЛЬ — *протигаз.*

ЗБІЖЖЯ — *аврал.*

ШПИГУН — *гострий язик.*

БУЛКА — *минуле.*

ПУДЕЛЬ — *боягуз.*

ЖИВОПИС — *прижиттєві мемуари.*

В'ЯЗИ — *оперативники.*

ТАТУЮВАННЯ — *виплата аліментів.*

ОДЕРЖИМИЙ — *адресат.*

ПОДРОБИЦІ — *крупа.*

Флоріан БОДНАР.

КОНКУРС ДОТЕПНИКІВ

Ви, звичайно, пам'ятаєте українську народну пісню «Ой на горі та женці жнуть». В ній ідеться не тільки про самовіддану працю людську на жнивах, а й про те, що «необачний» гетьман Сагайдачний «проміняв жінку на тютюн та люльку». То у пісні так просто мовиться: проміняв. А ми ж знаємо, що тютюн люлька — козакове товариство. Тай не міг славний лицар грітися під боком у дружини, коли треба було «боронити і волю, і славу».

Не знаємо, чи згадував художник Георгій Майоренко цю пісню, коли малював карикатуру: чоловік спить у ліжку, а замість дружини, біля подушки — комп'ютер. («Перець» № 5). А от наші читачі придумуючи підпис до цього малюнка, згадували її часто. І журі віддало першість **Олександрові ВОВЧЕНЦЮ з м. Козятина Вінницької області**, котрий на мотив цієї пісні написав таке: ***«А на ліжку, а на ліжку — лежибока, що проміняв жінку на якийсь комп'ютер... без мороки...»***

Серед переможців і **Микола ЧУГУНІВ з смт Великого Бурлука, що на Харківщині**, який був іронічнішим: «***Збочинець!».*** А **Михайло ВІВСЯНИК з смт Деражні Хмельницької області** справедливо зауважив: ***«Це ще й тому у нас населення зменшується...»***

А тепер нове завдання: придумайте підпис до малюнка Володимира Адамовича.

СТРАШНЕ ПЕРО НЕ В ГУСАКА...

«Козаки під градусом нахиляли дерева».

«За Літовсько-Руської доби найбільш статевим був Літовський статус 1558 року».

«В Конституції записане право людини на народження».

(Із студентських робіт).

Надіслав Валерій КОВАЛЬОВ,
доцент ХНАДУ.
м. Харків.

«Якби ми послухались поета і лупали скалу, то не довелось би тепер дивитись рекламу проти лупи».

(З учнівського твору).

«З світлофором не поспориш, це вам не сержантик якийсь зелений, жовторотий, але вже з червоним носом».

(Із пояснення).

«Покійний залишиться у наших серцях навічно — вічним боржником».

(Із промови).

«Я на все життя по самісіньке горло забезпечена чоловіками і дітьми».

(Зі свідчення).

«Одні студенти крутять мізками, інші — крутять хвостами».

(Із виступу).

Надіслав Флоріан БОДНАР.
м. Чернівці

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД, ЯКИЙ НАДРУКОВАНО У ЦЬОМУ НОМЕРІ НА СТОРІНЦІ «ПЕРЧЕНЯ»

1. Лебідь. 2. Свиня. 3. Годинник. 4. Сонце. 5. Казка. 6. Капуста. 7. Сова. 8. Ріпка.

Прапрапрапрадід Змія Горинича — Динозавр.

ВІДПОВІДІ НА СКАНВОРД, УМІЩЕНИЙ У «ПЕРЦІ» №6

К		В		Т		А	Т	О	М	О	Х	І	Д	
І	К	О	Н	О	С	Т	А	С						Г
Н		Р		Л			М	О						У
О	Б	О	Л	О	Н	Ь		Т						М
К	А	Н	І	К	У	Л	И							О
О	С	К		А	Г	О	Р	І	П		К	О	Ф	Р
М		А	К		А	Р	А		Е	Т	И	К	А	
Е							Ж	Е	Р	Т	В	А		С
Д						У	Н	Г			О		С	К
І						Р	А		С	У	Х	О	Т	И
Я							С			М	А	К	Е	Т
	Я	Б	Л	У	Н	Я		А	Т	Е	М	О	К	

КРОСВОРД

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 1. ...-воркіт. 9. Солодкий, як ... . 11. Ліки для діабетиків. 12. «На вулиці ... грає, мене мати не пускає...». 13. Сім років ... не родив, і голоду не було. 15. Велика партія товару. 17. Зброя Ювенала. 18. Одна з характеристик авто. 20. Напівмавпа. 21. Круглий брус на щоглах вітрильника. 23. Супротивник, недоброзичливець. 24. Документ. 25. Притока Волги. 27. Спортсмен у Стародавній Греції. 29. Косметичний засіб. 31. Грибна спора. 32. Напій піратів. 33. Будівник ковчегу. 34. Льодовий майданчик. 37. Чув ..., та не знає, де він. 38. Вчений, який вивчає рослини. 40. Діагностична проба на туберкульоз. 41. Свердло. 42. Чоло. 44. Поляк. 46. Спідниця балерини. 47. Український гумористичний журнал, що виходив у минулому столітті у Львові. 49. Він іде не тоді, коли просять, а коли косять. 51. Рослина біля водойми. 52. Японський одяг. 53. Риба. 54. Етап змагання. 55. Єгипетський бог.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Хрещений батько, відносно батьків хрещеника. 2. Місце обробки зерка. 3. Приз кіноакадемії США. 4. Жителька Алжиру. 5. Марка українського пива. 6. Дім, помешкання. 7. Жанр у літературі. 8. Суміш металів. 9. «Великий кормчий». 10. Оборонна споруда для розміщення вогнепальної зброї. 14. Наркоз. 16. Віщування, завбачення. 17. Подарунок на пам'ять. 19. Корм для худоби. 22. Скандальна витівка. 26. Повість І. Тургенєва. 28. Колір, відтінок. 29. Грошова одиниця Латвії. 30. Водоспад на річці Мєконг. 34. Захисна оболонка стебел рослин. 35. Йому хоч ... на голові теши. 36. Знак Зодіаку. 38. Народний артист України Амвросій ... . 39. Частина сорочки. 41. Низький чоловічий голос. 43. Байкало-Амурська магістраль. 44. Угорі шумить, а внизу — тихо. 45. Грубіян. 46. Із неї дурень полетів, коли думкою багатів. 48. Рулон. 49. Порода собак. 50. Пацюк.

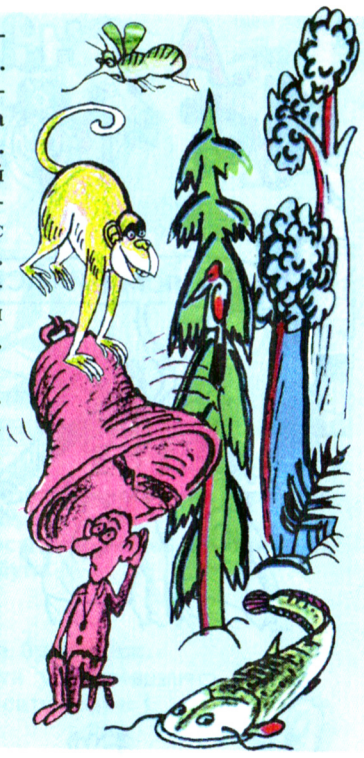

ПІДЗЕМНИЙ ГУМОР

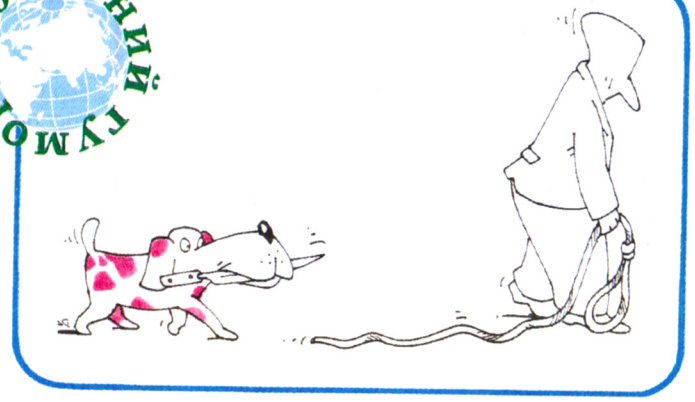

Інтерсмішинки

НЕ ВИКРУЧУЙСЯ!

Підпилий Андре удосвіта добрався додому і застав у ліжку дружину із якимсь незнайомцем. Не встиг і рота розкрити, як та грізно гримнула:

— Де ти був цілу ніч, Андре?

— Марі, що то за тип? — крижаним тоном питає Андре.

— Ти не ухиляйся од відповіді! Зараз же мені кажи — де ти був?

УПОРАЛИСЯ

Із в'язниці утік засуджений до смерті. Усім шерифам розіслали його фото — анфас і з обох боків у профіль.

На другий день із сусіднього міста зателефонували:

— Фотографії отримали. При затриманні вбиті усі три злочинці.

ЗАСПОКОЇВ

Розіта картає чоловіка:

— Нікчемо! Невже ти ото можеш спокійно слухати, як весь квартал говорить, що я тобі зраджую?!

— І ти, наївна, віриш отим пліткам?

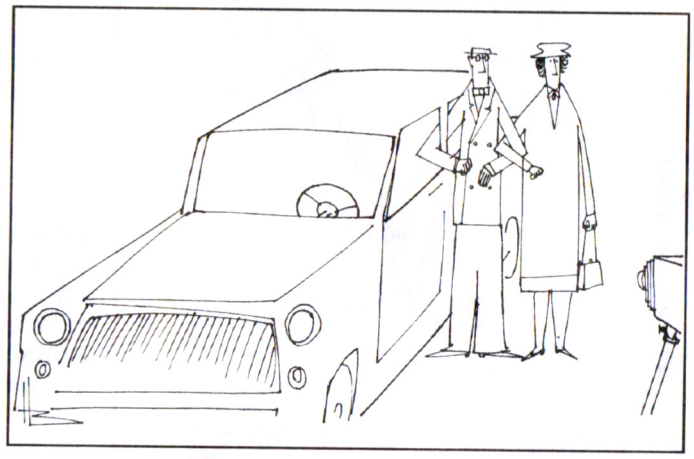

Марсель ЕМЕ

ПОДАТКІВЕЦЬ СВОЄЇ ДРУЖИНИ

Того ранку податківець Готьє-Лєнар саме снідав у товаристві дружини, коли листоноша приніс повідомлення. Податковий службовець розгорнув його, розгладив і сказав глухим голосом:

— Оце ось отримав нагадування, що податки треба сплачувати до першого листопада.

— Нагадування? — здивувалася дружина. — Хто ж його прислав?

— Податківець. Цього року я прострочив...

— Як то так? Ти сам собі повідомлення шлеш? Безглуздя якесь.

— Не бачу причин, чому мав би не послати собі повідомлення. Чи ти думаєш, що скористаюся своїм службовим становищем та буду винятком з-поміж інших платників податків?

Дружина тільки плечима знизала. Їй здалося, ніби здогадалася, що за усім цим таїться: повідомлення послане з єдиною метою — щоб послужило Готьє-Лєнарові зачіпкою для заклику до більшої сімейної економії та обмежень. Вона приготувалася вислухати нудну проповідь. Але оскільки ніщо не порушувало залеглої тиші, сама її порушила.

— Я розтринькала багато грошей на свої сукні, страшенно ба-

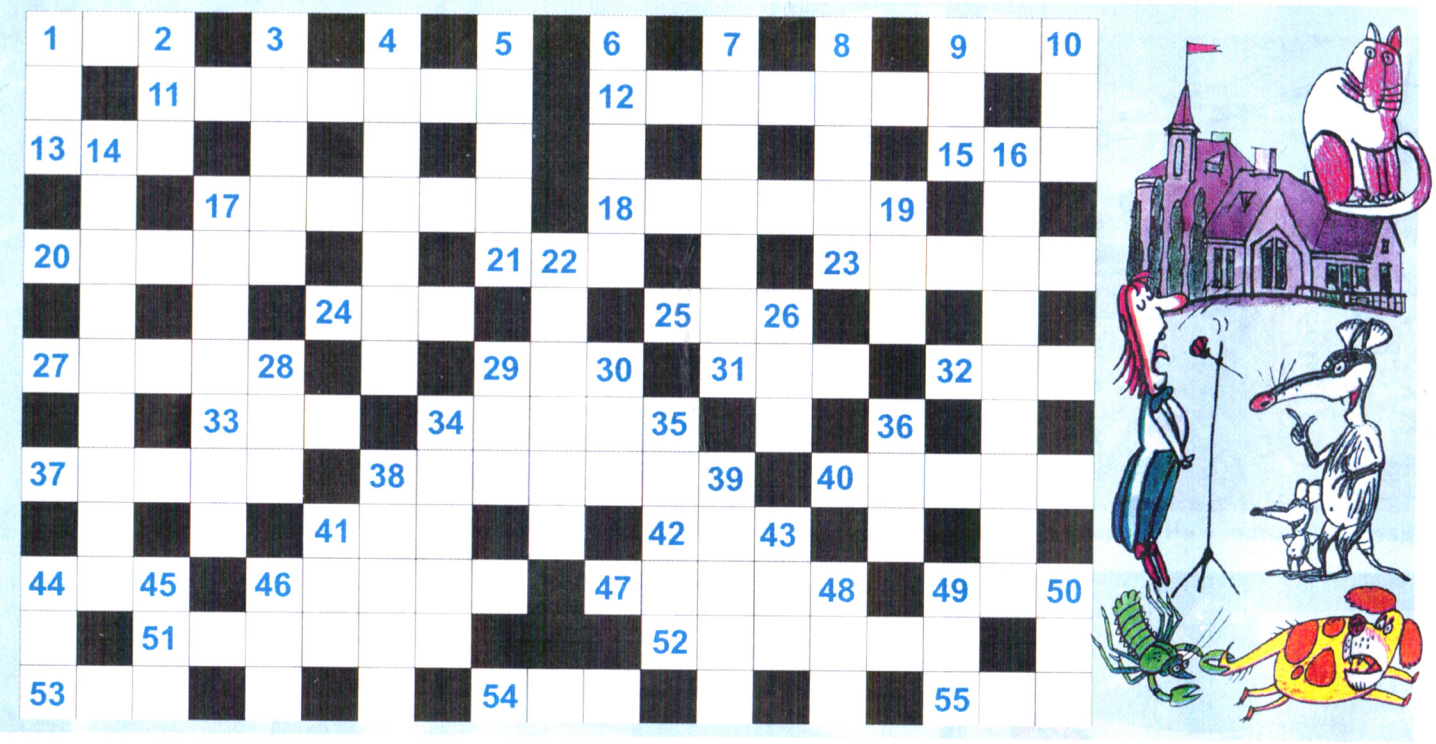

ЗМАРНОВАНИЙ ТРУД

Начальник тюрми каже священикові:

— Щойно повідомили, що засудженого до смерті помилували.

— Жаль! — зітхнув святий отець. — Я так гарно його підготував.

ГІДНІСТЬ ФАХІВЦЯ

Судять короля кишенькових злодіїв.

— Поясніть,— звертається до нього суддя,— як ви зуміли непомітно зняти із чоловіка та вкрасти водночас і золотий годинник із ланцюжком, і золоту приколку для краватки?

— Ваша честь, за таку консультацію мені платять не менше п'ятисот доларів.

ЗА ТРИ РОКИ

Кріс хоче розірвати свій шлюб, і адвокат питає її:

— Яку причину для цього висуваєте?

— За три роки нашого подружнього життя мій чоловік виконав свій подружній обов'язок тільки в першу шлюбну ніч!

— Значить,— каже адвокат,— буду наголошувати на тому, що шлюб неповноцінний. До речі, а дитина у вас є?

— Троє.

Підготував Д. МИТЮК.

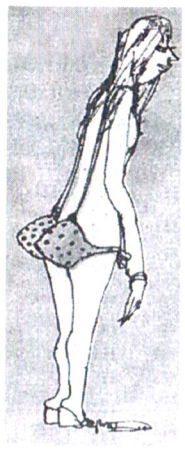

гато. Пробач мені, будь ласка.

— Та облиш! — заперечив податківець. — Людині треба ж одягатися.

Мадам Готьє-Лєнар глибоко зітхнула, а він, розчулений таким каяттям, ніжно поцілував її перед тим як податися на службу.

Залишившись сама, вона притьма кинулася довершувати розпочате напередодні... О десятій ранку вилізла на лутку вікна, що виходило на бульвар. І коли лейтенант військової поліції, проїжджаючи верхи під вікном, недбало стишив ходу свого коня, вона скочила та сіла у нього за спиною, з валізочкою ув одній руці та коробкою для капелюшка у другій. І обоє затовкли п'ятами в боки худобини та й подалися галопом у якийсь віддалений гарнізон на східних землях. Більше ніщо не нагадувало про пані Готьє-Лєнар. А податківець, прийшовши додому на обід, був поінформований про подію такою лаконічною запискою: «Поїхала назавжди замужем, любим моєму серцю».

Податківець багато плакав того дня, та й наступні — теж. Утратив сон і апетит. Аж нидіти став. До того ж налягла на нього небувала втома, а в голові почали родитися усілякі дивні ідеї. Здалося йому, що дружину конфіскувала податкова влада, без жодного попередження. І заповзявся протестувати — писати та надсилати скаргу за скаргою, які, власне кажучи, сам же на службі й одержував. І на які відповідав, як то й можна було чекати, ухильно, оскільки одержувачем зазначав на конверті самого себе. Але тепер уже на домашню адресу.

Переклад із французької.

ПЕРЕЦЬ № 7 (1587)

Головний редактор
Михайло ПРУДНИК.

Редакційна колегія:
Анатолій ВАСИЛЕНКО,
Юрій ІЩЕНКО,
Олексій КОХАН
(головний художник),
Дмитро МОЛЯКЕВИЧ.

Засновники:
видавництво «Преса України»
та редакція журналу
«Перець».

Зареєстровано
Держкомітетом
по пресі України.
Свідоцтво КВ № 736
від 20.06.1994 р.

Видавництво
«Преса України».

Редакція не завжди
поділяє думки автора.
Листи, рукописи, малюнки
не рецензуються
і не повертаються.
При передруку посилання
на «Перець» обов'язкове.

Здано до набору 22.07. 2008.
Підписано до друку
24.07.2008.
Формат 70x108/8.
Папір офсетний № 1.
Офсетний друк.
2,8 умовн.-друк. арк.
14 умовн. фарб.-відб.
4,1 обл.-вид. арк.
Тираж 8 400 прим.
Зам. 0110807.
Ціна договірна.

© «Перець» 2008 р.

Видається
з квітня 1922 року.

Виходить раз на місяць.

Адреса редакції:
03047, Київ-47,
проспект Перемоги, 50.

Телефони:
приймальні 454-82-14,
факс 234-35-82,
художнього відділу
454-81-24.

З питань реклами
і розповсюдження журналу
звертатися за телефоном:
454-81-13.

Internet: http//uamedia.
visti.net/perez/

Для телеграм:
Київ Перець.

Видавництво
«Преса України»,
03047, Київ-47,
проспект Перемоги, 50.

Індекс 74393

Анатолій ГАЙНО

— А це наш фірмовий, додатковий потяг — «Чумацький шлях» називається.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Що, Макарівно, міліція самогон у вас знайшла?
— Чуєш, співають?! Значить, знайшла.

Валерій СИНГАЇВСЬКИЙ

— Бабо, бронедвері не бажаєте поставити?

Віктор ПОПОВ

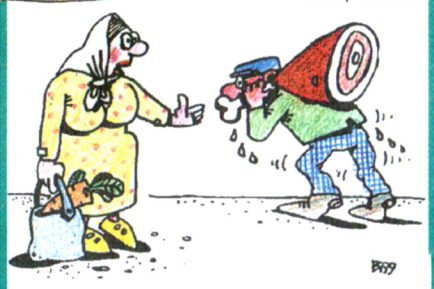

— М'ясокомбінат вже другий місяць на ремонті, а ти все тягаєш...

Валерій ЧМИРЬОВ (тема Анатолія Василенка)

Валерій ЧМИРЬОВ (тема Леоніда Телятникова)

— Сусід запросив чаклунку вигнати з хати нечистого.

Ольга ЯРОВА

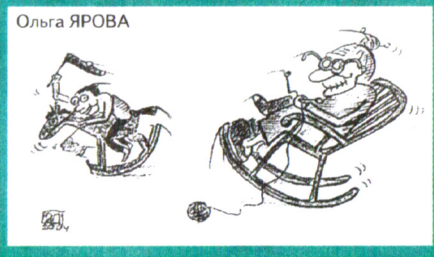

Василь ФЛЬОРКО

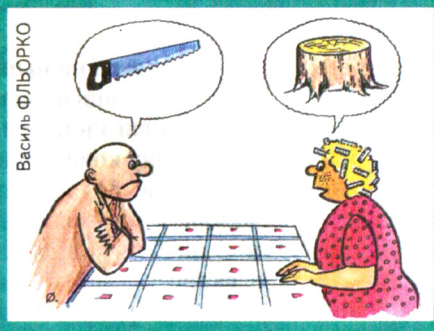

4 820012 960675 07

ДОРОГІ ЧИТАЧІ!

ТИМ, ХТО НЕ ЗМІГ, НЕ ВСТИГ ЧИ ЗАБУВСЯ ПЕРЕДПЛАТИТИ «ПЕРЕЦЬ», НАГАДУЄМО:
ЦЕ ВИ МОЖЕТЕ ЗРОБИТИ І СЬОГОДНІ.
ЯКЩО ОФОРМИТЕ ПЕРЕДПЛАТУ ДО 5 ЧИСЛА ПОТОЧНОГО МІСЯЦЯ, У НАСТУПНОМУ ОТРИМАЄТЕ ЖУРНАЛ.
ІНДЕКС 74393.

Будемо щиро вдячні, якщо порадите передплатити журнал і своїм друзям, знайомим, родичам, сусідам.

БУДЬТЕ З «ПЕРЦЕМ»! СМІЙТЕСЯ НА ЗДОРОВ'Я!